

Klassiek & Techniek

De geurt van olie en benzine

ONLINEARCHIEF
VOOR ABONNEES

RELIANT RESTAURATIE GT SE4B SCIMITAR

TWEEWIELERS 100 CC MOTOREN

- HISTORIE: RENAULT CARAVELLE EN FLORIDE • RESTAURATIE RILEY LYNX •
- MUSEUM STOMPETOREN • AGENDA • EVENEMENTEN • NIEUWS • POST •
- WAAR GEBEURD: AUSTIN, CITROËN, MERCEDES, PORSCHE, SAAB •

EVEN KENNISMAKEN **FORD MODEL A**

RESTAURATIE **STOEL PEUGEOT 504**

EVEN KENNISMAKEN **LANCIA THETA**

Restauratie bestuurdersstoel Peugeot 504 1973

Waarom zou je dat doen?

Jaren geleden (2003) had ik een Peugeot 504 gekocht met een uitgewoond deels vinyl en deels stoffen interieur. De zitting was van een soort velours. Technisch was er zo mogelijk nog meer aan te verhapstukken zoals de automaatbak, de veerpoten voor, de ophanging van de achteras. En het interieur dus.

Ik had er voor ons blad een vervolgserie aan kunnen wijden, het is er niet van gekomen. Ik kocht een gebruikt leren interieur voor 250 euro en kon daarmee in ieder geval weer lekker zitten. Het was niet origineel, niet gerestaureerd en dus voordelig. Ik heb jaren plezier gehad van de origineel in Nederland nieuw geleverde 504 maar op een gegeven moment was het op, een opmerkelijk moment. Dat gebeurt bij mij niet vaak. Ik had een 504 coupé die mijn aandacht vroeg en meerdere onvervulde wensen. Ik ruilde de 504 in. Maar het bloed blijft toch kruipen, wat mij betreft ook waar het gaan kan. In 2014 kocht ik opnieuw een Peugeot 504 berline, nu eentje van 1973, een jaar jonger dan de vorige. Niet met een origineel Nederlands kenteken maar wel eentje met een missie en een veel betere basis, zo bleek. Ik was dat jaar geconfronteerd met het ouder worden van mijn ouders. Met mijn moeder voorin en mijn vader achterin kon ik ze verplaatsen in de dagelijkse auto (406 coupé), maar vooral

de achterbank was voor hen volledig onbereikbaar. En kom er dan maar weer eens uit. We hadden als rijdende voorraad alleen mooi gelijnde coupe's tot onze beschikking. Er moest dus weer een bruikbare vierdeursauto komen en dat werd deze 504, voor noodgevallen. De auto kwam geen dag te vroeg en vervoerde mijn moeder al snel naar mijn in het ziekenhuis opgenomen vader. Enfin, dat liep niet goed af met mijn vader, wel met de 504. Deze intro geeft slechts aan dat zaken nooit alleen op zichzelf staan. De 504 heeft geleverd en mijn ouders zijn op respectabele leeftijden kort na elkaar overleden. Jaren later reed ik mijn oudste nicht met haar aanstaande man met de 504 naar het huwelijk, kortom, het is een auto met heel veel geschiedenis. Dat soort auto's verdienen restauratie.

Terug naar het interieur. De bestuurdersstoel had reeds lang problemen die men kon negeren eenmaal achter het stuur gezeten. Het barokke vinyl was op een paar plek-

ken opengescheurd en bleef wonderbaarlijk op een bepaald punt hangen. Je kon er dus mee leven maar mooi is anders. Toch heeft het bijna tien jaar geduurd voordat ik de stap naar een restauratie van de stoel heb gezet. Dat komt ook omdat het vervangen van zoiets veel voordeliger is. Maar ik hechtte erg aan het interieur en vond nooit eenzelfde tweede interieur in goede staat. Dus vervangen zou het karakter en het uiterlijk van de auto wezenlijk aantasten. Ik heb een fijne vriend die wonderen kan verrichten met het restaureren van interieurs. Misschien kan hij het wel te goed, hij heeft er niet voor niets zijn werk van gemaakt. Na het vinden van de juiste vinylstructuur die gewoon nog leverbaar bleek te zijn, was het alleen niet in de juiste kleur te vinden. Wel Peugeotrood, maar niet voor onze Peugeot. De oplossing leek simpel maar kostte weer veel tijd. Een specialist die vinyl kon kleuren in Didam deed er minimaal zeven dagen over het lapje in de juiste kleur te spuiten. Laag spuiten, 24

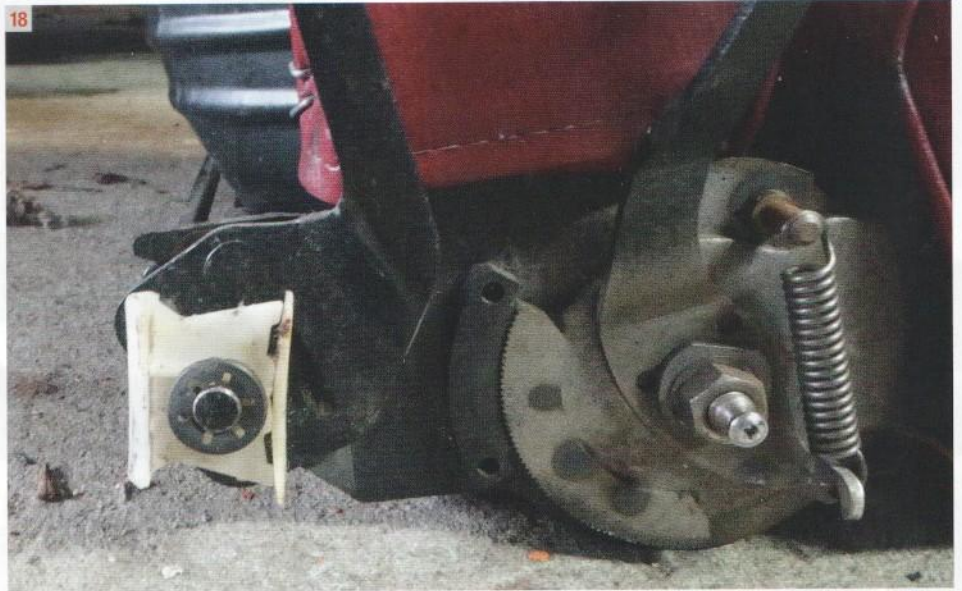
1: De problemen in beeld. 2: Het vlechtvinyl moet dus in de juiste kleur worden gespoten maar is gevonden. 3: De stoel valt uit elkaar in meer onderdelen dan ik ooit had kunnen vermoeden. 4: De proeflapjes zijn gemaakt. 5: Na lang wachten (zonder oordeel) is het nieuwe vinyl perfect in kleur. 6: Met de juiste kleur garen en de ondergrond kan er genaaid worden. 7 en 8: Het oude kunstleer is versterkt met katoendoek. 9: Kleine scheurtjes zonder erg worden met vinylverf weggewerkt.

10 en 11: Het schuim heeft het goed gehouden maar kan hier en daar wat gerepareerd worden. 12 en 13: De zitting is perfect gelukt. 14: En de rugleuning ook, missie geslaagd. 15: Natuurlijk is er werk aan de rest van het interieur. 16: Een van de schuif-elementen had de geest gegeven tijdens het demonteren. 17: In deze tanden moet het plastic schuif-element schuiven, dat gaat niet met bison-kit, daar moet een andere voor komen.

uur drogen. En dat zeven keer voordat het goed dekkend was. En dat natuurlijk niet in een week. De kleur bleek perfect uit te pakken. De stoel werd geheel gedemonteerd. De zitting en de rug zijn van schuim. Geen stalen veren of paardenhaar, jute lappen of iets dergelijks. Het zit echt heel intelligent in elkaar, best een moderne stoel voor die tijd. Dat geldt ook voor de verstelling.

De vloer onder de bestuurder was aangeast maar op geen enkele manier rot, hooguit versleten. Deze heb ik in de RX5 gezet en vervolgens met een potje Hammerite wit gemaakt. Mijn ervaring is dat spuitbussen op RX5 met elkaar gaan reageren, de Hammerite uit blik doet gewoon wat het moet doen, de vloer onder de mat kleuren. We zien het zo weinig mogelijk weer. Met de stoel er uit was het een fluitje van een cent de vloer af te ronden. Voor de stoel bleken er toch wel wat uitdagingen te zijn. Niet alleen de kleur maar ook het foam was hier en daar wat aangeast. Niets gekks voor een stoel van deze leeftijd. De basis is hier en daar gerepareerd en de loopvlakken waar de problemen waren zijn uiteraard geheel vervangen. Bij het demonteren was een van de geleiders kapot gegaan. Plastic van zoveel jaren oud, onder druk, het kan breken. Monteren met een gelijmde versie lukte zeker niet, de krachten die erop drukken zijn te groot. Bij het mon-

teren van de stoel valt het weer eens op dat logisch nadenken best handig kan zijn. Met een beetje worstelen staat de stoel met de geleiders weer klaar om te zakken. Ik zeg dit bewust want de rail loopt naar beneden. Dus naar achteren is ook naar onderen. Ik loop hiermee te martelen totdat ik me bedenk, misschien moet ik de vrijloophendel even aan gaan trekken... Et voila. De stoel is terug naar haar plek. |

18: Nu moet het gebeuren. **19:** De stoel moet er in met dit weer... **20:** En het is gelukt! Voor de komende 52 jaar.

